

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2017

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ (Ιωαν. ιβ' 1-18)
9 Ἀπριλίου 2017

Εἶναι γνωστὸ σὲ ὅλους ὅτι ἡ μεγαλειώδης εἴσοδος τοῦ Χριστοῦ στὰ Ἱεροσόλυμα ἀποτελεῖ προανάκρουσμα τῆς θριαμβευτικῆς νίκης τῆς Ἀνάστασής Του. Προαναγγελία τοῦ θριάμβου τῆς ζωῆς πάνω στὸν θάνατο. Στὴν σημερινὴ γιορτὴ καλούμαστε νὰ ἀνακαλύψουμε τὸ βαθύτερο νόημα τῆς λυτρωτικῆς σταυρικῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ. Τὰ εὐαγγέλια τονίζουν τὴν μεσσιανικὴ ιδιότητα τοῦ Χριστοῦ. Πρῶτη φορὰ ὁ Χριστὸς μπῆκε στὰ Ἱεροσόλυμα μ' αὐτόν τρόπο. Πρῶτη φορὰ ἀποδέχθηκε τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὶς ἐπευφημίες τοῦ λαοῦ, τὴ δημόσια ἐπιδοκιμασία καὶ ἀναγνώριση. Καὶ αὐτὸ γιατί γνώριζε πόσο θολὰ καὶ ἐπιφανειακὰ εἶναι συνήθως τὰ αἰσθήματα τοῦ κόσμου. Πόσο ἀσταθῆς καὶ εὐμετάβλητη εἶναι ἡ ψυχολογία τῆς μάζας. Πόσο εὐκόλα στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου καὶ τὴν προσωπικὴ μας ζωὴ τὸ «ὡσαννὰ εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος» ἐξελίσσεται καὶ μεταβάλλεται σὲ «ἄρον ἄρον σταύρωσον αὐτόν». Μιὰ χαρακτηριστικὴ καὶ ἀντιπροσωπευτικὴ συμπεριφορὰ τῶν περισσοτέρων ἀνθρώπων, ποὺ πρέπει νὰ μᾶς συντετίζει. Μέσα στὴν λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας κάθε χρόνο θυμόμαστε καὶ γιορτάζουμε αὐτὸ τὸ γεγονὸς. Καθὼς ψάλλουμε τὸ «σήμερον ὁ Χριστὸς εἰσέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν», συνδέουμε τὸ χθὲς τῆς ἱστορίας ποὺ πέρασε μὲ τὸ σήμερον τῆς καθημερινότητος ποὺ ζοῦμε. Ἐπαναλαμβάνουμε τὰ ἴδια τροπάρια καὶ ἀναγνώσματα, τὶς ἴδιες ἀκολουθίες καὶ τελετές. Καὶ ὅμως τὸ περιεχόμενον καὶ τὸ πνευματικὸ τοῦς μῆνυμα μᾶς ἀγγίζει καὶ μᾶς συγκινεῖ πάντοτε. Ἔχουμε ἀνάγκη νὰ γινώμαστε μάρτυρες τῆς ὀδύνης τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ ἀλλὰ καὶ μέτοχοι τῆς χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεώς Του. Ἐδῶ ἀποκαλύπτεται τὸ ἅγιο καὶ βαθὺ μυστήριον τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας, ποὺ ὑπερβαίνει κάθε τόπον καὶ χρόνον.

Ἐξὶ ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὸ Πάσχα ὁ Χριστὸς «ἐπείγεται τοῦ παθεῖν ἀγαθότητι». Σ' αὐτὴν τὴν πορεία μᾶς δείχνει ποιά εἶναι ἡ βασιλεία Του καὶ μᾶς καλεῖ νὰ γίνουμε πολῖτες της. Ὁ Χριστὸς μιᾶ γιὰ ἐνίσχυση καὶ ὑπομονὴ στὶς θλίψεις, γιὰ εἰρήνη καὶ ἐλπίδα. Μᾶς λέει γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀγιότητος μὲ τιμιότητα καὶ ταπείνωση, μὲ κόπον καὶ θυσία.

«...Ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ παῖδες τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου...» Καθὼς ψάλλουμε τὸ τροπάριον, ἐπιβεβαιώνουμε τὴν ὁμολογία τῆς πίστεως μας ὅτι ἐνωμένοι μὲ τὸν Χριστό, ἔστω καὶ ἂν πεθάνουμε, δὲν θὰ χαθοῦμε, ἀλλὰ θὰ ζήσουμε στὸ φῶς τῆς Ἀνάστασής

Του. Αναγνωρίζουμε ὅτι ὁ Σωτῆρας Χριστὸς εἶναι ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Ἀποδεχόμεστε ὅτι ὁ θάνατός Του εἶναι ἀπόδειξη καὶ φανέρωση τῆς κυριότητάς Του.

Ζοῦμε σ' ἓνα κόσμο ποὺ γκρεμίζει τὰ χριστιανικὰ θεμέλια τοῦ πολιτισμοῦ. Μιὰ ἐποχὴ ποὺ προδίδει τὶς χριστιανικὲς ρίζες καὶ ἀρχές. Κυβερνήσεις, πολιτικοοικονομικά συστήματα καὶ μέσα ἐνημέρωσης, στὴ θρησκευτικὴ τους ἀδιαφορία καὶ οὐδετερότητα θέλουν τὴν ἀποχριστιανοποίηση τῆς κοινωνίας. Ἀγωνίζονται, γιὰ νὰ διατηρήσουν τὴν ἐξουσία τους. Ἀνταγωνίζονται, γιὰ νὰ αὐξήσουν τὴν ἐπιρροή τους. Συγκρούονται σφοδρὰ γιὰ νὰ προωθήσουν τὰ συμφέροντά τους. Ἡ πίστη ἀμφισβητεῖται, ἐμπαίζεται καὶ παραμερίζεται. Αὐτὸ δὲν εἶναι σημεῖο τῶν καιρῶν μας, ποὺ μπορεῖ νὰ μᾶς φοβίζει καὶ νὰ μᾶς ἀπογοητεύει. Εἶναι βαθιὰ κατανόηση τῆς φύσης τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου σὲ σχέση μὲ τὸν διαχρονικὸ ἀγῶνα τῆς πίστεως. Οἱ πανίσχυρες καὶ διαπλεκόμενες «βασιλεῖες τοῦ κόσμου» δὲν ἄφηναν ποτὲ καὶ δὲν ἀφήνουν καὶ σήμερα τόπο γιὰ τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅμως ὁ Θεὸς ἔχει τὸν δικό Του παράδοξο καὶ μυστηριώδη τρόπο νὰ ἐνεργεῖ στὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων. Ἀνυποψίαστος ὁ σημερινὸς κόσμος δὲν καταλαβαίνει τοὺς πιστοὺς ποὺ καὶ σήμερα διακηρύττουν στὶς κάθε εἴδους βασιλεῖες τῆς ἐποχῆς μας «ὡσαννά, ζεῖ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ στὶς καρδιές μας». Ἀμήν.

[dkpdf-button]